

[Kent Kirk]

den gamle medhjælperlov havde vi definitionen på en medhjælper: Det var en, der havde fast kost og logi. Siden den lov blev vedtaget, har livsforholdene på landet ændret sig. Nu er det meget tit sådan, at kvinden på gården har et arbejde ved siden af, manden driver landbruget, og medhjælperen hjælper. Det vil sige, at man meget ofte har medhjælper, der har fast logi og delvis kost. Derfor er det vigtigt, at man får det defineret i loven på en måde, at en sådan medhjælper også er omfattet af medhjælperloven. Det håber jeg vi kan blive enige om er en modernisering i tidens ånd.

Det næste, jeg vil tage fat i, er en lille skuffelse over, at arbejdsministeren åbenbart ikke forstår, hvad vores bekymring er i forbindelse med § 8, nemlig at vi i flere tilfælde ude på landet har en landmand og en medhjælper, der ikke er organiseret. Vedkommende har altså ingen indflydelse på de kollektive overenskomster.

Problemet er så, at hvis vi skal have en medhjælperlov, som henviser til, hvad parterne omkring de kollektive overenskomster aftaler, siger vi til de mennesker, som af en eller anden grund ikke vil være organiseret: Det er fuldstændig ligegyldigt, hvad I aftaler. Det, der kommer til at gælde, er, hvad der bliver aftalt af de organisationer, som I ikke vil være medlem af. Det er det, der bliver gældende for jeres område. Det synes jeg er et problem.

Vi er ikke imod, at man kan organisere sig, det er vi faktisk tilhængere af. Men vi er imod at tvinge folk til det. Det må arbejdsministeren forstå at vi på en eller anden måde skal have på plads.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Arbejdsministeren var åbenbart så usikker på sine egne formuleringer i lovtæksten, at hun ikke ønskede at gå ind i en nærmere definition af de forskellige formuleringer. Det må vi tage til efterretning, og det bliver der rig lejlighed til at undersøge nærmere i udvalget. At der sker en afklaring, anser jeg for aldeles afgørende.

Der var dog én ting, som arbejdsministeren reagerede på, da hun tilkendegav, at en arbejdstidsaftale eksempelvis kan ændres til ugunst for lønmodtageren, hvis der kan henvises til en landsdækkende overenskomst aftalt f.eks. mellem de kristelige arbejdsgivere og de kristelige lønmodtagere.

Denne tilkendegivelse tror jeg kan blive overordentlig vigtig i det videre forløb, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, og det vil jeg gerne takke ministeren for. Vi må håbe, at også SiD accepterer dette og undlader at gå ind i en konflikt med de pågældende landbrugsvirksomheder, når man har klaret sagen på denne efter ministerens opfattelse helt lovformelige måde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige, at nu begynder hr. Kent Kirk at bøje ordene lidt. Hvis ikke en opnået fælles forståelse i denne sammenhæng også er et historisk forlig, har jeg svært ved at se, hvad det ellers skulle være.

Jeg er fuldstændig klar over, at der er nogle, der har større ønsker. Jeg har været med til dette her tusindvis af gange, når vi har forhandlet overenskomster. Man er nødt til at nå frem til en fælles formulering, og hvis man har en fælles forståelse, er man også forpligtet til at prøve at leve efter det. Det synes jeg er det historiske i forbindelse med den fælles forståelse, der her er tale om.

Når det er sagt, synes jeg, vi rører ved det, der er kernen. I dag har vi en lov, som gælder for de ansatte i landbruget, der modtager kost og logi. Nu vil vi gøre forholdene for disse mennesker tidssvarende, og vi har været så heldige, at parterne har fundet frem til denne fælles forståelse.

Jeg kan forstå på hr. Kent Kirk, at det, der så skal være prisen, er, at der skal flere grupper ind under det her, og at der skal tages nogle rettigheder fra dem, som de har på andre områder i dag. Jeg vil bede hr. Kent Kirk bekræfte, at når han vil føre andre grupper ind under denne lov, er det en nødvendighed, at der tages rettigheder fra dem på en række andre områder, som i dag er ansættelsesmæssigt omhandlet. Hvis ikke det er tilfældet, vil jeg gerne bede om at få et bevis herfor.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hr. Kent Kirk spurgte: Hvad gør man, hvis man ikke er dækket af en overenskomst?

Ja, så gør man, ligesom alle andre arbejdsgivere gør, nemlig orienterer sig om, hvad der er gældende lov. Den må man orientere sig i, og den må man overholde. Sådan er det på alle